

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Благоевград, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Лилия Масева

Членове: Анета Илинска
Миглена Кавалова-Шекирова

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Миглена Кавалова-Шекирова Въззивно гражданско дело № 20231200501013 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявена **въззивна жалба с вх. № 900076/27.06.2023г.** от Гаранционен фонд чрез адв. Р. И., против Решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС - Благоевград в неговата **ОСЪДИТЕЛНА ЗА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД ЧАСТ**, касаеща началото на дължимостта на законна лихва върху главници – присъдени обезщетения от 7 000 лева, 1844, 80 лв. и 4 654, 00 лв., а именно от датата на деянието - 07.12.2015г., намирайки, че началото на дължимостта на законна лихва върху присъдени обезщетения, дължими от Гаранционен фонд не е датата на увреждането и по **частна жалба вх. № 900090/05.09.2023г.**, подадена от „Гаранционен фонд“, чрез адв. Р. И. против Определение № 900153/20.07.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020 г. по описа на РС- Благоевград.

Във въззивната жалба се излагат съображения за неправилност на атакуваното решение в обжалваната му част и се иска постановяване на решение, с което въззивният съд да отмени атакуваните части на първостепенното съдебно решение касаеща началото на дължимостта на законна лихва върху главници – присъдени обезщетения от 7 000 лева, 1844,

80 лв. и 4654, 00 лв., а именно от датата на деянието - 07.12.2015г. и да присъди начало на дължимост на законните лихви от Гаранционен фонд върху присъдените обезщетения, посочени по – горе – 28.02.2018г. Претендират се направените разноски във въззивната инстанция.

Осъществена е процедурата по връчване на препис от жалбата по чл. 263, ал. 1 ГПК. Отговори на въззивната жалба не са постъпили.

Частната жалба е подадена в установения от закона срок, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване съдебен акт. Същата отговаря на изискванията за редовност по чл. 275, ал. 2 вр. с чл. 260 и чл. 261 ГПК. Осъществена е процедурата по връчване на препис от частната жалба на другите страни. Отговор на частната жалба е постъпил от въззиваемите А. Г. и Й. Л. – Г.а чрез адв. Б. от САК, в който отговор се изразява становище за неоснователност на частната жалба.

Във въззивната жалба не са направени доказателствени искания.

В проведеното по делото открито съдебно заседание пред въззивния съд, въззивникът не изпраща представител, депозирана е молба от процесуалният му представител адв. И., в която сочи, че поддържа изцяло както въззивната жалба, така и частна такава и прави искане същите да бъдат уважени, както и да бъдат присъдени разноски на въззивника, сторени пред настоящата инстанция. Въззиваемите не се явяват и не се представляват. Третите лица – помагачи в процеса не се явяват и не се представляват.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания, извърши проверка на обжалвания съдебен акт, съгласно разпоредбата на чл. 271, ал. 1 от ГПК, при съвкупната преценка на доказателствата по делото, намира за установено следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от А. Г. Г., ЕГН ***** и Й. И. Л. – Г.а, ЕГН *****, двамата с адрес: гр. Благоевград, ж.к. „Еленово“, бул. „адрес“ № 88 чрез мл. адв. В. Б., съдебен адрес: гр. София, ул. „адрес“ № 19, ет. 3 против Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители, с която са предявени иски за осъждане на ответника да заплати на ищеца А. Г. Г. сумата от 15 000, 00 лева, представляващи обезщетение за причинено на 07.12.2015 г. телесно увреждане, както и сумата от 1 844, 80 лева, представляваща

обезщетение за имуществени вреди от престъплението – закупени медицински консумативи и иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца Й. И. Л. – Г.а сумата от 4 654, 00 лева, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди – повреда на собствения ѝ автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“, с ДКН Е**** ВР, както и 2 934, 29 лв. - присъдени суми за деловодни разноски по гр.д. № 1214/2016 г. по описа на РС-Кюстендил.

С определение № 91273 от 13.02.2021 г. на основание чл. 219, ал. 1 ГПК е конституирано ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „адрес“ № 5, представлявано от Н.Д.Ч. и И.И.Г. като трето лице помагач на ответника Гаранционен фонд.

На основание чл. 219, ал. 1 ГПК Г. Й. С., ЕГН *****, с адрес: с. Лиляч, обл. Кюстендил е конституиран като трето лице помагач на ответника Гаранционен фонд.

На основание чл. 219, ал. 3 ГПК е приета за съвместно разглеждане предявената обратна искова молба от Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители срещу ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „адрес“ № 5, представлявано от Н.Д.Ч. и И.И.Г..

Твърди се в искова молба, че на 07.12.2015 година, около 17:30 часа в района на с. Невестино, обл. Кюстендил, на второкласен път 62 при км 15+8500, след Яменско ханче е настъпил пътен инцидент – пътно-транспортно произшествие с механизъм: А.М.В. се блъска с управлявания от него автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер 3,8“ с рег. № Е **** ВР, собственост на ищцата Й. И. Л., в движещия се пред него автомобил модел „ЗИЛ“, с рег. № К 6082 АС, управляван от Г. Й. С., като от удара са нанесени повреди по автомобила на ищцата Й. И. Л. и средна телесна повреда – фрактура на големия пищял на дясната подбедрица на пътуващия в него ищец А. Г. Г.. Твърди се, че по повод настъпилото ПТП ищците са завели гр. дело № 1214/2016 година по описа на Районен съд – Кюстендил, като според приетото заключение на съдебно автотехническа експертиза уврежданията на товарния автомобил водят до нарушаване на геометричните параметри на автомобила, поради което представляват „тотална щета“, а съобразно

направените изчисления, вредите по автомобила са на стойност 4 564, 00 лева. В заключението по приетата по посоченото дело съдебно автотехническа експертиза е прието, че процесното ПТП е станало на 07.12.2015 г., около 17:30 часа при механизъм на ПТП: товарен автомобил „ЗИЛ“ се движил със скорост от около 25 км/ч откъм с. Невестино в посока град Дупница, а зад него се движел товарен автомобил марка „Пежо“ със скорост 80 км/ч. Спирачките на последния автомобил са задействани на около 10 м. преди мястото на удара, при опасна зона за спиране около 80 м, поради което като непосредствена причина за настъпване на ПТП се счита неосигуряването на достатъчна дистанция от страна на водача на товарния автомобил „Пежо“, а като причина за ПТП е прието и управлението на товарния автомобил „ЗИЛ“ с неизправна осветителна уредба.

Сочи се, че според приетата по гр. дело № 1214/2016 г. по описа на Районен съд – Кюстендил съдебно-медицинска експертиза, в резултат на инцидента, А. Г. е получил следните травматични увреждания: фрактура на големия пищял на дясна подбедрица в горния му край – вътреставна, в областта на колянната става, както и охлузвания по лицето. Проведено било оперативно лечение. Соци се, че фрактурата на големия пищял на дясната подбедрица е довела до трайно затрудняване на движенията на десен долен крайник на ищеца за срок от около 6 месеца, в който период Г. е търпял болки и страдания – по-интензивни в началото на инцидента и постепенно затихващи към края на периода. Охлузванията на лицето довели до болка и страдание за около 10-15 дни. Соци се, че здравето на ищеца и към настоящия момент според ищите е възстановено, но предстои да се извърши втора операция за отстраняване на остеосинтезен материален, която при благоприятно протичащ лечебно-възстановителен процес, ще доведе до страдания за още около 1-2 месеца. Изтъква се, че описаните медицински документи консумативи са: 60, 00 лева – игли, 1 350, 00 лева плака, 400, 00 лева – винт и потребителска такса – 34,80 лева.

Твърди се, че с решение по гр. дело № 1214/2016 година по описа на Районен съд – Кюстендил, виновните за процесното ПТП водачи Г. Й. С. и А.М.В. са осъдени да заплатят на ищите сумите, както следва: 4 564, 00 /четири хиляди петстотин шестдесет и четири/ лева на Й. И. Л. обезщетение за претърпените имуществени вреди – повреда на собствен на ищеца автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“ с рег. № Е****ВР, ведно със законната лихва

от датата на ПТП (07.12.2015 година) до окончателното плащане на дължимата сума; 7 000,00 /седем хиляди/ лева на ищеца А. Г. Г. - обезщетение за неимуществени вреди за претърпени от него болки и страдания, в резултат на реализираното на 07.12.2015 година, около 17:30 часа ПТП, ведно със законната лихва от датата на извършване на деянието до окончателното изплащане на дължимата сума; 1 844, 80 лева /хиляда осемстотин четиридесет и четири лева и осемдесет стотинки/ - обезщетение на А. Г. Г. за имуществени вреди от ПТП, реализирано на 07.12.2015 година около 17:30 часа, за закупени медицински консумативи, ведно със законната лихва от датата на извършване на деянието до окончателното изплащане на дължимата сума, както и 2 934, 29 лева /две хиляди деветстотин тридесет и четири лева и двадесет и девет стотинки/ деловодни разноски. Твърди се, че до момента посочените суми не са заплатени от осъдените. Посочва се, че товарният автомобил „ЗИЛ“, управляван от виновния водач Г. Й. С., е бил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, поради което ищците потърсили обезщетение от „Гаранционен фонд“ – София. По предявените претенции били образувани преписки при ответника и с отказ „Гаранционен фонд“ – София по неясни причини постановил отказ да изплати на А. Г. Г. и Й. И. Л. - Г.а сумите, които се дължат по постановеното влязло в сила съдебно решение. Направено е искане за осъждане на ответника да заплати на ищците следни суми: 4 564,00 /четири хиляди петстотин шестдесет и четири/ лева на Й. И. Л. - обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на ПТП от 07.12.2015 година; 15 000 00 /петнадесет хиляди/ лева на А. Г. Г. - обезщетение за неимуществени вреди в резултат на същото ПТП; сумата 1 844,80 /хиляда осемстотин четиридесет и четири лева и осемдесет стотинки/ - обезщетение на А. Г. Г. за претърпени имуществени вреди от ПТП и 2 934,29 лева /две хиляди деветстотин тридесет и четири лева и двадесет и девет стотинки/ деловодни разноски на двамата ищци. Претендират се разноски, направени в производството по гр.дело № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград вкл. и за адвокатско възнаграждение.

В отговора на исковата молба ответникът „Гаранционен фонд“ оспорва предявения иск по основание и по размер. Твърди се, че в „Гаранционен фонд“ е било налице сезиране във връзка с процесното ПТП и по образуваните щети от 12.12.2018 г. „Гаранционен фонд“ се е произнесъл с отказ за изплащане, като изрично е указал, кои писмени доказателства следва

да представят ищците, а именно: констативен протокол за ПТП с пострадали лица и оригиналите на издадените изпълнителни листове за имуществени и неимуществени вреди присъдени с решението на Районен съд - Кюстендил. Според ответника, ищците не са изпълнили задължение си по чл. 496, ал. 3 от КЗ. С писмо от 28.02.2019 година ищците били уведомени, че съгласно решение от 28.02.2019 година на управителния съвет на „Гаранционен фонд“ се отказва изплащане на обезщетенията на основание чл. 496, ал. 2, т.2, б. б от КЗ. „Гаранционен фонд“ не оспорва наличието на ПТП, както и неговия механизъм, който е изяснен в хода на гр. дело № 1214/2016 година по описа на Районен съд - Кюстендил. Не се оспорва наличието на травми на А. Г. от ПТП. Оспорва се претенцията за лихва. Направено е искане за задължаване на ищците да представят заверени преписи от решенията по гр. дело № 1214/2016 г. и доказателства за предявена претенция за изплащане на присъдените обезщетения към ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“, както и на основание чл. 193 от ГПК, ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ да представи оригинал на платежен документ за извършени плащания към ищците.

Ответникът „Гаранционен фонд“ е предявил обратен иск срещу третото лице помагач ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, с който се предявяват искове, както следва: 3 500,00 /три хиляди и петстотин/ лева за неимуществени вреди на А. Г.; 922, 40 лева /деветстотин двадесет и два лева и четиридесет стотинки/ за имуществени вреди на А. Г.; 2 282,00 /две хиляди двеста осемдесет и два/ лева за имуществени вреди на Й. Г.а и 1 467,15 лева /хиляда четиристотин шестдесет и седем лева и петнадесет стотинки/ съдебни разноси. Твърди се, че ПТП е възникнало при следния механизъм: на 07.12.2015 година около 15:00 часа товарен автомобил „ЗИЛ“ управляван от водача С. се движи от с. Невестино в посока град Дупница със скорост от около 25 км/ч, а зад него се движи товарен автомобил „Пежо Боксер“ със скорост от около 80 км/ч. спирачките на „Пежо Боксер“ са задействани на около 10 м. преди мястото на удара, при опасна зона на спиране от 80 м., поради което същият се блъска в движещия се пред него товарен автомобил „ЗИЛ“. Като непосредствена причина за настъпване на ПТП се счита неосигуряването достатъчна дистанция от страна на водача на товарния автомобил „Пежо“ и неизправната осветителна уредба на товарен автомобил „ЗИЛ“. Постановени са решения по гр. дело № 1214/2016 година с участието

на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД като трето лице помагач в процеса. На основание чл. 45 във вр. чл. 557, ал. 1, т. 2, б. а от КЗ се предявява обратния иск, като в случай на уважаване на първоначалния за същата сума да бъде осъдено ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД да заплати на „Гаранционен фонд“ за сумата в размер, за която първоначалния иск бъде уважен, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на сумата, както и съдебно и деловодни разноски.

В отговора на обратната искова молба ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД оспорва изцяло механизма на настъпване на ПТП. Оспорват се твърденията на ищеца по обратния иск по твърдения от първоначалния ищец начин. Оспорва се наличието на валидно застрахователно правоотношение, оспорват се твърденията относно обстоятелствата за настъпилото ПТП. Оспорва се наличието на виновно и противоправно поведение на Александър Велков, оспорва се стойността на причинените на автомобил „Пежо“ имуществени вреди, като се твърди, че исквете значително надвишават действително претърпените вреди. Според ответника по обратния иск не е налице причинно-следствена връзка между пътно-транспортното произшествие реализирано на 07.12.2015 година и вредите, които претендира ищецът, като се твърди, че не всички увреждания са в причинно- следствена връзка с процесното ПТП. Според ответника е налице независимо съизвършителство и съвина между водача на автомобил „Пежо“ и товарен автомобил „ЗИЛ“, като според ответника вина за настъпване на ПТП има водачът на товарен автомобил „ЗИЛ“, който в тъмната част на денонощието е управлявал автомобила без изправни светлини и габарити, а в случай, че същите са били изправни, същият не ги е бил включил, поради което искът следва да се отхвърли съответно при условията на евентуалност да се намали обезщетението за претърпени вреди. Оспорва се исквата претенция по отношение лихвата за забава, оспорват се неимуществените вреди, характера на уврежданията, връзката с ПТП. Направено е възражение за съпричиняване от страна на пострадалия, като се твърди, че ищецът е допринесъл за вредоносния резултат с поведението си към момента на настъпване на събитието, като се твърди, че същия е бил без поставен предпазен колан, с което е допринесъл за настъпване на вредите. Направено е възражение за прекомерност на претендираното обезщетение.

Приети са писмени доказателства по делото, събрани са гласни такива, както и е прието и заключение на съдебно – медицинска експертиза. От събраните доказателства от се установява, че на 07.12.2015 година, около 17:30 часа в района на с. Невестино, обл. Кюстендил, на второкласен път 62 при км 15+8500, след Яменско ханче е настъпил пътен инцидент – пътно-транспортно произшествие с механизъм: А.М.В. се блъска с управлявания от него автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер 3,8“ с рег. № Е **** ВР, собственост на ищеца Й. И. Л., в движеция се пред него автомобил модел „ЗИЛ“, с рег. № К 6082 АС, управляван от Г. Й. С., като от удара са нанесени повреди по автомобила на ищеца Й. И. Л. и средна телесна повреда – фрактура на големия пищял на дясната подбедрица на пътуващия в него ищец А. Г. Г.. Установява се, че по повод настъпилото ПТП ищите са завели гр. дело № 1214/2016 година по описа на Районен съд – Кюстендил, като според приетото заключение на съдебно автотехническа експертиза уврежданията на товарния автомобил водят до нарушаване на геометричните параметри на автомобила, поради което представляват „тотална щета“, а съобразно направените изчисления, вредите по автомобила са на стойност 4 564,00 лева. В заключението по приетата по посоченото дело съдебно автотехническа експертиза е прието, че процесното ПТП е станало на 07.12.2015 г., около 17:30 часа при механизъм на ПТП: товарен автомобил „ЗИЛ“ се движил със скорост от около 25 км/ч откъм с. Невестино в посока град Дупница, а зад него се движел товарен автомобил марка „Пежо“ със скорост 80 км/ч. Спирачките на последния автомобил са задействани на около 10 м. преди мястото на удара, при опасна зона за спиране около 80 м, поради което като непосредствена причина за настъпване на ПТП се счита неосигуряването на достатъчна дистанция от страна на водача на товарния автомобил „Пежо“, а като причина за ПТП е прието и управлението на товарния автомобил „ЗИЛ“ с неизправна осветителна уредба. От приетата по гр. дело № 1214/2016 г. по описа на Районен съд – Кюстендил съдебно-медицинска експертиза, в резултат на инцидента, А. Г. е получил следните травматични увреждания: фрактура на големия пищял на дясна подбедрица в горния му край – вътреставна, в областта на колянната става, както и охлузвания по лицето. Проведено било оперативно лечение. Сочи се, че фрактурата на големия пищял на дясната подбедрица е довела до трайно затрудняване на движенията на десен долен крайник на ищеца за срок от около 6 месеца, в който период Г.

е търпял болки и страдания – по-интензивни в началото на инцидента и постепенно затихващи към края на периода. Охлузванията на лицето довели до болка и страдание за около 10-15 дни.

С решение по гр. дело № 1214/2016 година по описа на Районен съд – Кюстендил, виновните за процесното ПТП водачи Г. Й. С. и А.М.В. са осъдени да заплатят на ищците сумите, както следва: 4 564,00 /четири хиляди петстотин шестдесет и четири/ лева на Й. И. Л. – обезщетение за претърпените имуществени вреди – повреда на собствен на ищеца автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“ с рег. № Е****ВР, ведно със законната лихва от датата на ПТП (07.12.2015 година) до окончателното плащане на дължимата сума; 7 000, 00 /седем хиляди/ лева на ищеца А. Г. Г. - обезщетение за неимуществени вреди за претърпени от него болки и страдания, в резултат на реализираното на 07.12.2015 година, около 17:30 часа ПТП, ведно със законната лихва от датата на извършване на деянието до окончателното изплащане на дължимата сума; 1 844, 80 лева /хиляда осемстотин четиридесет и четири лева и осемдесет стотинки/ - обезщетение на А. Г. Г. за имуществени вреди от ПТП, реализирано на 07.12.2015 година около 17:30 часа, за закупени медицински консумативи, ведно със законната лихва от датата на извършване на деянието до окончателното изплащане на дължимата сума, както и 2 934,29 лева /две хиляди деветстотин тридесет и четири лева и двадесет и девет стотинки/ деловодни разноси.

По делото не е спорно, че товарният автомобил „ЗИЛ“, управляван от виновния водач Г. Й. С., е бил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, поради което ищците потърсили обезщетение от „Гаранционен фонд“ – София, по които претенции били образувани преписки при ответника - въззивник и с отказ „Гаранционен фонд“ – София е отказал да изплати на А. Г. Г. и Й. И. Л. - Г.а сумите, които се дължат по постановеното влязло в сила съдебно решение, постановено по гр. дело № 1214/2016 година по описа на Районен съд – Кюстендил.

От заключението на вещото лице д-р Златин по приетата по делото съдебно – медицинска експертиза в производството пред РС – Благоевград се установява, че в случая се касае за стандартно счупване на голям пищял, оперативно проведено, като няма данни за усложнения.

Приложено е към гр.дело № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград

гр.дело № гр. дело № 1214/2016 година по описа на Районен съд – Кюстендил.

С решението, атакувано в настоящото производство, постановено по делото на 02.06.2023г. районният съд е **осъдил** въззивника да заплати на А. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 7 000 лв. (седем хиляди лева), представляващи обезщетение за причинено на 07.12.2015 г. телесно увреждане, ведно със законната лихва от датата на деянието – 07.12.2015 г. до окончателното плащане, като отхвърлил иска над този размер до претендирания от 15 000 лв., като неоснователен; **осъдил** въззивника да заплати на А. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 1 844, 80 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди от престъплението – закупени медицински консумативи, ведно със законната лихва от датата на деянието – 07.12.2015 г. до окончателното плащане; **осъдил** въззивника да заплати на Й. И. Л. – Г.а, ЕГН *****, сумата от 4 654,00 лева, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди – повреда на собствения ѝ автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“, с ДКН Е **** ВР, ведно със законната лихва от датата на деянието – 07.12.2015 г. до окончателното плащане; **отхвърлил** иска, предявен от А. Г. Г., ЕГН ***** и Й. И. Л. – Г.а, ЕГН *****, двамата с адрес: гр. Благоевград, ж.к. „Еленово“, бул. „адрес“ № 88 чрез мл. адв. В. Б., съдебен адрес: гр. София, ул. „адрес“ № 19, ет. 3 против Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители за осъждане на ответника да заплати на ищите сумата в размер на 2 934, 29 лв., представляваща присъдени суми за деловодни разноски по гр.д. № 1214/2016 г. по описа на РС- Кюстендил, като неоснователен; **осъдил** ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, ЕИК *****, да заплати на Гаранционен фонд, гр. София, Булстат *****, ул. „адрес“ № 2, представляван заедно от изпълнителните директори Б.И.М. и С. Г. С. – управители, чрез адв. Р. И. сумата в общ размер на 8 171.55 лв., представляваща вземане по обратен иск, ведно със законната лихва от датата на деянието – 07.12.2015 г. до окончателното плащане; **осъдил** ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, ЕИК *****, да заплати на Гаранционен фонд, гр. София, Булстат *****, ул. „адрес“ № 2, представляван заедно от изпълнителните директори Б.И.М. и С. Г. С. – управители, чрез адв. Р. И. сумата в размер на

356.90 лв., представляваща разноски за производството; **осъдил** Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители, да заплати на А. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 673.79 лв., представляваща разноски за държавна такса; **осъдил** Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители, да заплати на А. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 300.00 лв., представляваща разноски за вещо лице; **осъдил** Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители, да заплати на Й. И. Л. – Г.а, ЕГН *****, сумата в размер на 299.93 лв., представляваща разноски за държавна такса; **осъдил** Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители да заплати на адвокат В. Г. Б., сумата в размер на 1 632.00 лв., представляваща възнаграждение за адвокат, определено по реда на чл. 38 ЗАдв. Решението, предмет на въззивна проверка е постановено при участието на третото лице помагач – Г. Й. С. на страната на ответника и при участието на третото лице помагач – ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, ЕИК *****, на страната на ответника.

При горното, въззивният съд намира следното от правна страна:

По допустимостта на въззивната жалба:

Депозираната въззивна жалба отговаря на изискванията по чл. 260 и 261 ГПК, депозирана е в срока по закон, от страна в първоинстанционното производство, с интерес от обжалването, съответно е допустима.

По основателността на въззивната жалба:

По арг. от разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата като следи служебно за спазването на императивните материалноправни норми, по указанията на т. 1 на ТР № 1/2013 г. ОСГТК на ВКС.

С оглед горното при извършената служебна проверка на обжалването

решение, съдът счита, че то е валидно и допустимо.

По доводите във въззивната жалба:

Предмет на въззивна проверка е решението **в частта му** по уважения от районния съд иск за законна лихва върху главници – присъдени обезщетения от 7 000 лева, 1 844, 80 лв. и 4 654, 00 лв., а именно от датата на деянието - 07.12.2015г., като въззивникът излага оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, тъй като ГФ не е делинквент, нито застраховател, не изплаща свое задължение, а чуждо такова. Поради това не може да се счита в забава от момента на увреждането. В това според жалбоподателя се състои принципната разлика между отговорността на застрахователя и тази на ГФ – застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” изплаща едно свое задължение, съществуващо по силата на застрахователен договор, поради което задължението за заплащане на лихва е от датата на събитието. Фондът обаче винаги се уведомява в един по-късен момент и спрямо него законодателят е предвидил в нормата на чл. 288, ал. 7 от КЗ /отм./ 3-месечен срок, в който след като бъде сезиран е длъжен да се произнесе по претенцията на пострадалото лице. В процесния случай писма - откази за плащане на ГФ с изх. № 24-01-926/28.02.2019г. и изх. № 24-01-927/28.02.2019г., ГФ се е произнесъл по претенциите на въззиваемите Г.и в законния 3-месечен срок от постъпване на молбите им с дата 12.12.2018г. (на която дата са заведени претенциите на ищците и са образувани щети № 110738 по претенция на Й. Г.а и щета № 210472 по претенцията на А. Г.).

Съгласно разпоредбата на чл. 288, ал. 7 от КЗ (отм.), Гаранционният фонд изплаща обезщетения по реда, определен с правилника за устройството и дейността на фонда и дължи лихва за забава от датата, на която изтича срокът за произнасяне по претенция, предявена от увреденото лице. Срокът за произнасяне не може да бъде по-дълъг от три месеца от датата на завеждане на претенцията по реда на ал. 9. С решение № 96 от 08.02.2021г. по т.д. № 1970/2019г. на ВКС, I ТО, се приема, че Гаранционният фонд нито е търговец, нито е застраховател, още по-малко делинквент, но не е и гражданскиотговорно лице, а това по-конкретно означава, че Фондът не отговаря за чуждо задължение, а се явява носител на законово задължение да покрива вреди в изрично определените в КЗ случаи, в които реално липсва

застрахователна закрила. Точно защото вмененото му от закона / КЗ/ задължение не е такова, произтичащо от деликт, приложимост има правилото на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, а не това по третата алинея на същия законов текст, поради което Гаранционния фонд изпада в забава и дължи законната лихва след отправена покана за плащане, адресирана до него, а не от датата на настъпване на вредоносното събитие. Видно е от данните по делото, а и не се спори между страните, че ищците са заявили претенцията си за обезщетение пред Гаранционния фонд и писмата - откази за плащане от ГФ са с изх. № 24-01-926/28.02.2019г. и изх. № 24-01-927/28.02.2019г., поради което и съгласно чл. 288, ал. 11 КЗ (отм.) ищецът е предявил исковата си претенция пред съда. В този смисъл предвид горепосоченото законодателно разрешение, следва да се приеме, че за начален момент на дължимост на законната лихва в разглеждания случай следва да се определи датата 28.02.2019г., съобразно обстоятелството, че ГФ се е произнесъл в установения от закона срок. В този смисъл е Определение № 437 от 14.07.2022 г. на ВКС по т. д. № 2149/2021 г., I т. о., ТК.

Ето защо първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта му, в която ответникът – въззивник е осъден да заплати на ищите законна лихва върху присъдените обезщетения, считано от датата на увреждането – 07.12.2015г. до окончателното изплащане на сумите, а искането за присъждане на законна лихва за посочения период – от датата на увреждането 07.12.2015г. до 28.02.2019г. подлежи на отхвърляне.

По частна жалба вх. № 900090/05.09.2023г., подадена от Гаранционен фонд чрез адв. Р. И. против Определение № 900153/20.07.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020 г. на РС- Благоевград:

В срока по чл. 248 ГПК ответникът – въззиваем е депозирал молба за изменение на решението постановено по гр.дело № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград в частта за разноските, като е изложил съображения в молбата, че съдът неправилно е изчислил размера на държавната такса, която е осъден да заплати на ищите, както и неправилно определил размера на възнаграждението на вещото лице, дължимо от ответника. Отделно намира неправилно изчислен размера на адвокатското възнаграждение на адвоката на ищите, както и сочи, че няма и доказателства за договаряне на такова по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА. Тази молба по чл. 248 ГПК е оставена без уважение

от районния съд с атакуваното Определение № 900153/20.07.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020 г. на РС- Благоевград.

Частната жалба е допустима - подадена в установения от закона срок, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване съдебен акт.

По отношение нейната основателност, съдът намира следното:

Отговорността на ответника за разноси на основание чл. 78, ал. 1 ГПК е съразмерно уважената част от исковете, поради което и доколкото искът за обезщетение за претърпени неимуществени вреди, предявен от ищеца А. Г. е уважен частично – за 7 000 лева от претендираните 15 000 лева, ответникът му дължи разноси по този иск за държавна такса в размер на 280, 00 лева. Искът за обезщетение за имуществени вреди, претърпени от този ищец е уважен в цялост и ответникът му дължи разноси по този иск за държавна такса в размер на 73, 79 лева или общо 353, 79 за ДТ, а не 673, 79 – така както са събрани първоначално от ищеца и съответно са му присъдени с решението. За разноси за възнаграждение на вещото лице по изготвената и приета съдебно – медицинска експертиза отново отговорността на ответника е съразмерно уважената част от иска, което възлиза на 140, 00 лева, а не 300, 00 лева, както са му присъдени с решението, дължими от ответника. При това частната жалба в тази ѝ част се явява основателна и следва да се уважи. В частта ѝ относно отговорността на ответника за разноси за внесена държавна такса по предявения иск от ищцата Й. Г.а за имуществени вреди, частната жалба също е основателна – за уваженият размер на иска, макар и в цялост, размерът на дължимата ДТ е 186, 16 лева, а не присъдените на този ищец 299, 93 лева.

Частната жалба в частта ѝ по отношение липсата на основание за присъденото на основание чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатско възнаграждение на адвоката на ищите е неоснователна, по следните съображения:

Според чл. 38, ал. 2 ЗАдв, когато адвокатът е оказал безплатна правна помощ на нуждаещо се от издръжка, материално затруднено лице или на свой роднина, близък или друг юрист, при постановяване на благоприятно решение по спора за представлявания съдът осъжда насрещната страна да заплати на адвоката възнаграждение в размер, не по-нисък от предвидения в наредбата на Висшия адвокатски съвет по чл. 36, ал. 2 ЗАдв. За целта на общо основание адвокатът трябва да е направил искане да му се присъди възнаграждение, което не е обусловено от това, дали са били присъдени разноси в полза на неговия доверител. Не е необходимо да се доказват

предпоставките за оказване на безплатна правна помощ, като е достатъчно позоваване на това обстоятелство. В този смисъл в определение № 163/13.06.2016 година, постановено по частно гражданско дело № 2266 от 2016 година на ВКС е прието, че съгласно задължителната практика на ВКС - определение № 515/02.10.2015г. по ч.гр.д. № 2340/2015г. за уважаване на искането по чл. 38, ал. 2 ЗА е достатъчно по делото да е била осъществена правна помощ без данни за договорен в тежест на доверителя размер на възнаграждението по чл. 36, ал. 2 ЗА; заявление, че предоставената правна помощ е договорена като безвъзмездна и липса на данни, които да го опровергават; отговорност на насрещната страна за разноски съобразно правилата на чл. 78 ГПК. При липса на спор между страните достатъчно доказателство за осъществяване на основанията по чл. 38, ал. 1, т. 1-3 ЗА за безплатна правна помощ представляват съвпадащите волеизявления на страните по договора за правна помощ, респективно изявлението на представляваната страна или нейния процесуален представител, ако такъв договор не е представен. Противната страна в производството, която по правилата на чл. 78 ГПК следва да заплати направените по делото разноски, разполага с процесуалната възможност да оспори твърденията за осъществяване на безплатна правна помощ по реда на чл. 248 ГПК с искане за изменение на постановения съдебен акт в частта му за разноските, като носи и тежестта да установи, че предпоставките за предоставяне на безплатна адвокатска помощ не са налице. Ако наличието на съответната хипотеза по чл. 38 ЗА не се оспорва, съдът следва да присъди на процесуалния представител съответното възнаграждение, като достатъчно доказателство за осъществявано безплатно процесуално представителство представляват изричните съвпадащи волеизявления на страните по упълномощителната сделка, доколкото законът не установява изискване за писмена форма за действителност на договора за адвокатска услуга. Както е прието в постановеното по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК определение № 515/02.10.2015г. по ч.т.д. № 2340/2015г., Първо ТО договарянето на осъществяваната от адвоката правна помощ като безплатна не се презюмира и следва да бъде установено от данните по делото, но изявленията за наличие на конкретно основание за оказване на безплатна помощ по чл. 38, ал. 1 ЗА обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза. В този случай нарочно доказване на предпоставките за предоставяне на безплатна адвокатска помощ в основното производство по делото не е необходимо да се провежда.

Ако обаче противната страна твърди, че предпоставките за предоставяне на безплатна адвокатска помощ не са налице и че страните по договора за адвокатска услуга са договорили предоставяне на адвокатска помощ без насрещно заплащане по други съображения, различни от посочените в чл. 38 ЗА, тя следва да представи доказателства в подкрепа на това свое твърдение в производството по чл. 248 ГПК като опровергае наличието на поддържаното основание. В същия смисъл е и определение № 273/23.06.2022г., постановено по ч.т.дело № 1090 по описа за 2022г. на ВКС, второ т.о. В настоящия случай такова оспорване е направено, но доказателства, които да опровергават осъществяването на основанието за предоставяне на безплатна адвокатска помощ по делото не са представени. Поради това изявленията за наличие на конкретно поддържаното основание за оказване на безплатна помощ по чл.

38, ал. 1 ЗА са достатъчни, за да се приеме, че предоставената правна помощ е договорена като безвъзмездна и са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ответника за заплащане на възнаграждение в полза на адв. Б.. В молба от 01.06.2022г. по първоинстанционното дело изрично се сочи, че представителството се осъществява по този ред и се претендира възнаграждение на това основание. По отношение оплакването в частната жалба за неправилно определяне размера на адвокатското възнаграждение на адвоката на ищците, съдът намира същото за неоснователно предвид размера на предявените искове и съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Оплакването за порок на определението по чл. 248 ГПК – предмет на частната жалба, поради липса на представен списък по чл. 80 ГПК е неоснователно - ако страната е поискала разноски, но не е представила списък, то съдът следва да присъди такива, но страната не може да иска изменение на решението в тази част по реда на чл. 248 ГПК от съда, който го е постановил - Опр. № 763/30.12.2009 г., по ч.гр.д. № 665/2009 г., на IV г.о.; Опр. № 642/29.09.2011 г., по ч.т.д. № 560/2011 г., на I т.о.

При тези съображения по частната жалба следва да се отмени атакуваното определение в частта, в която е оставена без уважение молбата по чл. 248 ГПК касателно разноски за ДТ и възнаграждение за вещо лице и да се потвърди в частта, в която е оставена без уважение молбата по чл. 248 ГПК касателно разноски за адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл. 38, ал 2 ЗА.

С оглед изложеното и частичната основателност на частната жалба, жалбодателят по нея има право на част от сторените разноски – 7, 50 лева, както и доколкото е частично основателна частната жалба, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА на адв. Б. се следва възнаграждение в размер на 200, 00 лева съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 7 вр. чл. 11 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По горните съображения, ОС - Благоевград

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград **в частта, в която** Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители е осъден да заплати на А. Г. Г., ЕГН ***** законна лихва върху сумата в размер на 7 000 лв. (седем хиляди лева), представляващи присъдено обезщетение с решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград за причинено на 07.12.2015 г. телесно увреждане за периода от датата на деянието – 07.12.2015 г. до 28.02.2019г., **като вместо това**

ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от А. Г. Г., ЕГН ***** срещу Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г.

С. – управители за заплащане на законна лихва върху сумата в размер на 7 000 лв. (седем хиляди лева), представляващи присъдено обезщетение с решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград за причинено на 07.12.2015 г. телесно увреждане за периода от датата на деянието - 07.12.2015 г. до 28.02.2019г.

ОТМЕНЯ решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград **в частта, в която** Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители е осъден да заплати на А. Г. Г., ЕГН ***** законна лихва върху сумата в размер на 1 844, 80 лева, представляваща присъдено с решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград обезщетение за имуществени вреди от увреждането – закупени медицински консумативи за периода от датата на деянието - 07.12.2015 г. до 28.02.2019г., като вместо това

ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от А. Г. Г., ЕГН ***** срещу Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители за заплащане на законна лихва върху сумата в размер на 1 844, 80 лева, представляваща присъдено обезщетение с решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград за имуществени вреди от увреждането – закупени медицински консумативи за периода от датата на деянието – 07.12.2015 г. до 28.02.2019г.

ОТМЕНЯ решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград **в частта, в която** Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители е осъден да заплати на Й. И. Л. – Г.а, ЕГН ***** законна лихва върху присъденото обезщетение с решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград за сумата от 4 654, 00 лева за претърпените имуществени вреди – повреда на собствения й автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“, с ДКН Е **** ВР за периода от датата на деянието – 07.12.2015 г. до 28.02.2019г., като вместо това

ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Й. И. Л. – Г.а, ЕГН ***** срещу Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители за заплащане на законна лихва върху присъдено обезщетение с решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград за сумата от 4 654, 00 лева за претърпените имуществени вреди – повреда на собствения й автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“, с ДКН Е **** ВР за периода от датата на деянието – 07.12.2015 г. до 28.02.2019г.

В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ РЕШЕНИЕТО НЕ Е ОБЖАЛВАНО.

ОСЪЖДА А. Г. Г., ЕГН ***** и Й. И. Л. – Г.а, ЕГН *****, двамата с адрес: гр. Благоевград, ж.к. „Еленово“, бул. „адрес“ № 88 да заплатят на Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от **88, 50 лева** – съдебни разноски във въззивното производство за държавна такса.

ОТМЕНЯ Определение № 900153/20.07.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020 г. на РС- Благоевград, **в частта**, в която е оставена без уважение молба вх. № 900073/ 26.06.2023 г., депозирана от „Гаранционен фонд, Булстат ***** за изменение на решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград в частта за разноските относно присъдените разноски на ищците за държавна такса и вещо лице **и вместо това**

ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград в частта за разноските, с което Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители е осъден да заплати на А. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 673, 79 лв., представляваща разноски за държавна такса и сумата в размер на 300, 00 лева представляваща разноски за възнаграждение за вещо лице, като:

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители да заплати на А. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на **353, 79 лв.**, представляваща разноски за държавна такса.

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители, да заплати на А. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на **140, 00 лв.**, представляваща разноски за вещо лице.

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г. С. – управители да заплати на Й. И. Л. – Г.а, ЕГН *****, сумата в размер на **186, 16 лв.**, представляваща разноски за държавна такса.

ПОТВЪРЖАВА Определение № 900153/20.07.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020 г. на РС- Благоевград, **в частта**, в която е оставена без уважение молба вх. № 900073/ 26.06.2023 г., депозирана от „Гаранционен фонд, Булстат ***** за изменение на решение № 900122/02.06.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020г. по описа на РС – Благоевград в частта за разноските за адвокатско възнаграждение, присъдено на основание чл. 38, ал.

2 ЗА на адв. В. Б..

ОСЪЖДА А. Г. Г., ЕГН ***** и Й. И. Л. – Г.а, ЕГН *****,
дватамата с адрес: гр. Благоевград, ж.к. „Еленово“, бул. „адрес“ № 88 да
заплатят на Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и адрес на
управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от Б.И.М. и С. Г.
С. – управители на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от **7, 50 лева** –
съдебни разноси във въззивното производство по **частна жалба вх. №**
900090/05.09.2023г., подадена от „Гаранционен фонд“, чрез адв. Р. И. против
Определение № 900153/20.07.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020 г. на
РС- Благоевград.

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, Булстат *****, със седалище и
адрес на управление: гр. София, ул. „адрес“ № 2, ет. 4, представляван от
Б.И.М. и С. Г. С. – управители на основание чл. 38, ал. 2 ЗА да заплати на
адвокат В. Г. Б. сумата в размер на **200, 00 лв.**, представляваща
възнаграждение за адвокат, определено по реда на чл. 38 ЗАДв във въззивното
производство по **частна жалба вх. № 900090/05.09.2023г.**, подадена от
„Гаранционен фонд“, чрез адв. Р. И. против Определение №
900153/20.07.2023г., постановено по гр.д. № 1139/2020 г. на РС- Благоевград.

Решението е постановено при участието на третото лице помагач – Г. Й.
С. на страната на ответника и при участието на третото лице помагач – ЗАД
„Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, ЕИК *****, на страната на
ответника.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от
връчването му на страните с касационна жалба при условията на чл. 280, ал. 1
от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____